

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MATUTINUM

Psalmus 94

IV*
V ení-te, exsultémus Dómino, jubi-lémus De-o, sa-lu-
tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-jus in confessi-ó-ne,
et in psalmis jubi-lémus e- i.
Christum Dóminum, pro nobis tentá-tum et pas-sum,
vení- te, ad-o-ré- mus.
Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super omnes

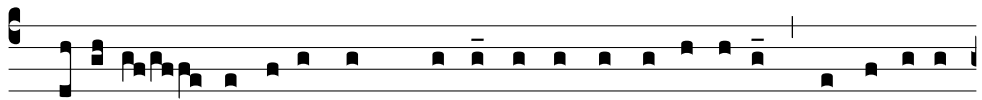
de-os. Quóni-am non repellet Dóminus plebem su-am, qui-a in

manu e-jus sunt omnes fines terræ, et alti-túdines mónti-um

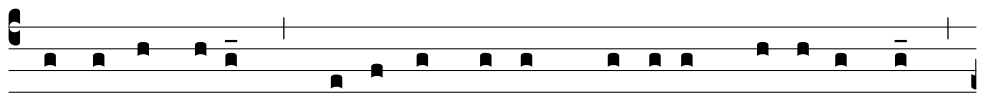
ipse cónspi- cit. vení- te, ad-o-ré- mus.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ridam

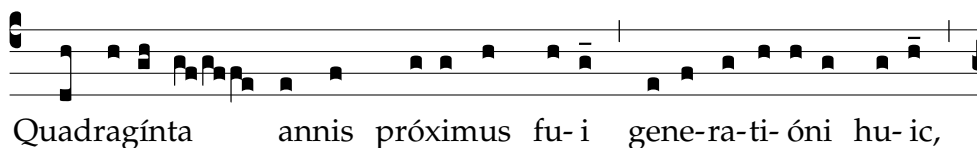
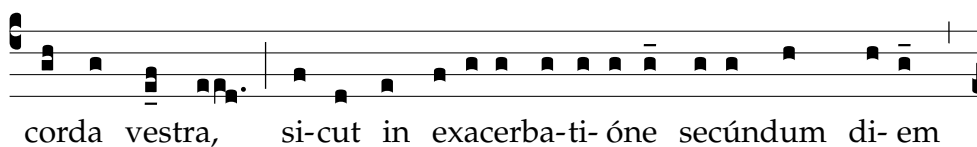
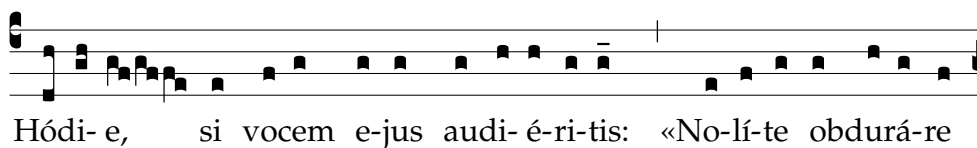
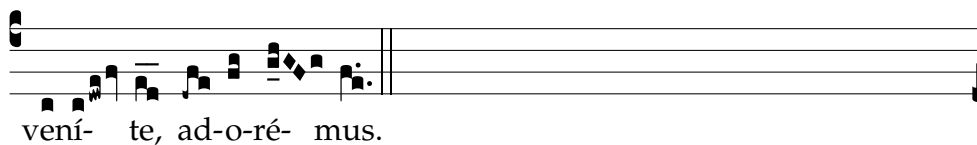
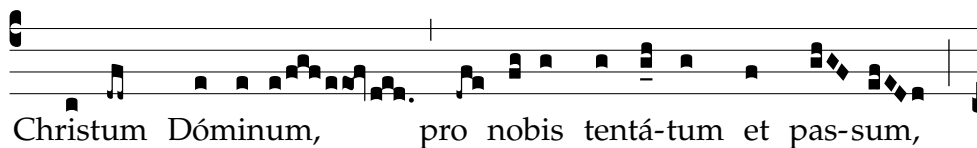
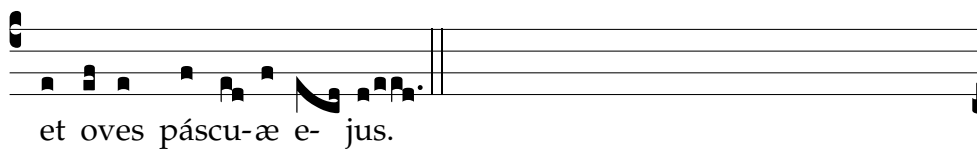
fundavérunt manus e-jus. Vení-te, ado-rémus, et pro-cidá-

mus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,

qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-jus,

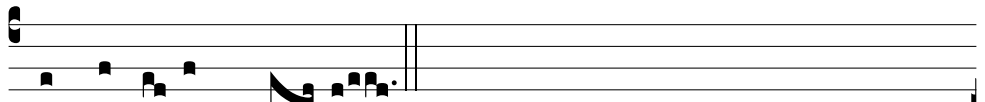

et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cognovérunt

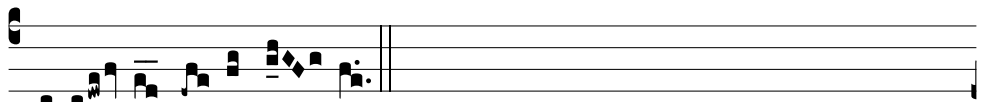
vi-as me-as: quibus jurávi in i-ra me-a: Si intro-íbunt

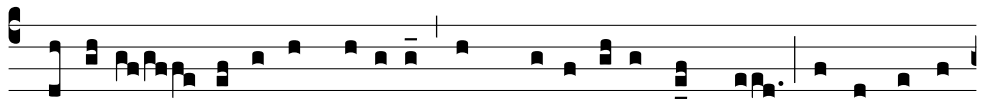
in réqui-em me- am.»

Christum Dóminum, pro nobis tentá-tum et pas-sum,

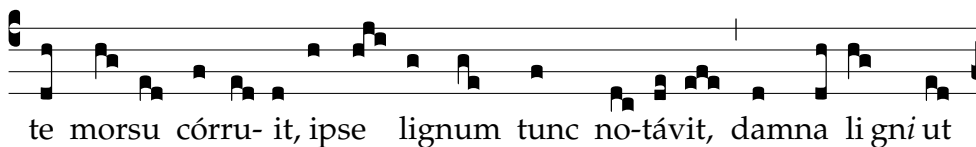
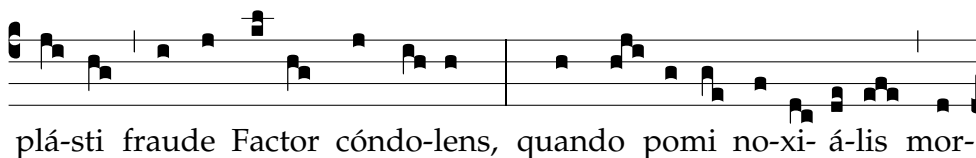
vení-te, ad-o-ré-mus.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat

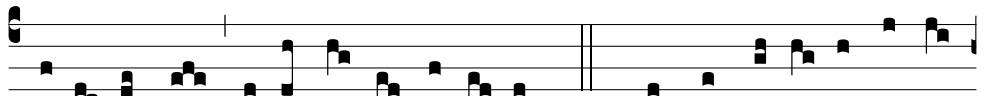

in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum.

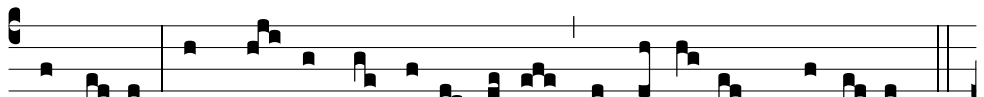
multi- fórmis pro-di-tó-ris ar-teut ar-tem fál-le-ret, et me-dé-lam

ferret inde, hostis unde læ-se-rat. 4. Quando ve-nit ergo sa-

cri pleni-túdo témpo-ris, missus est ab arce Patris na-tus, or-bis,

cóndi-tor, atque ventre virgi-ná-li carne factus pró-di-it.

5. Lustra sex qui jam per-á-cta tempus implens córpo-ris,

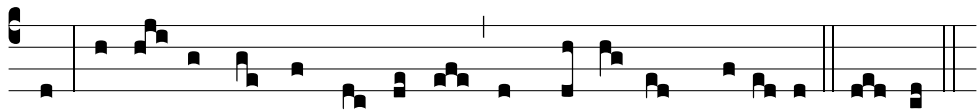
se vo-lénte, na-tus ad hoc, passi-ó-ni dé-di-tus, agnus in cru-

cis le-vá-tur immo-lándus stí-pi-te. 6. Æqua Patri Fi-li-óque,

incli-to Pa-rácli-to, sempi- térna sit be- átæ Tri-ni-tá- ti gló-ri-

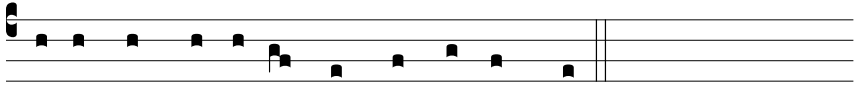
a, cu-ius alma nos red-émit atque servat grá-ti- a. A-men.

1. Ant.

IV g

E

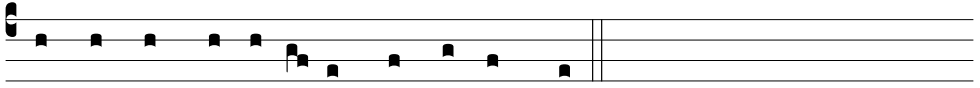
xpúgna, Dómi-ne, * impugnántes me.

Psalmus 34 - I

1. Júdi-ca, Dómine, *nocéntes* me, * expúgna impugnántes me.
2. Apprehénde *arma et scutum*: * et exsúrge in adjutórium **mihi**.
3. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui *persequúntur* me: * dic ánimæ meæ: Salus tua **ego** sum.
4. Confundántur et *revereántur*, * quæréntes ánimam **meam**.
5. Avertántur retrórsum, et *confundántur* * cogitántes mihi **mala**.
6. Fiant tamquam pulvis ante *faciem* **venti**: *
et Angelus Dómini coárctans **eos**.
7. Fiat via illórum *ténebræ et lúbricum*: *
et Angelus Dómini pérsequens **eos**.
8. Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum *láuquei sui*: *
supervácue exprobravérunt ánimam **meam**.
9. Véniat illi *láuqueus*, quem *ignórat*: † et cáptio, quam abscondit,
apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in **ipsum**.
10. Anima autem mea exsultábit in **Dómino**: *
et delectábitur super salutári **suo**.
11. Omnia ossa *mea dicent*: * Dómine, quis símilis **tibi**?
12. Erípiens ínopem de manu fortiórum **ejus**: *
egénium et páuperem a diripiéntibus **eum**.
13. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

14. Sicut erat in principio, et *nunc*, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

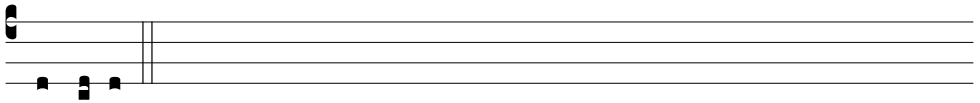
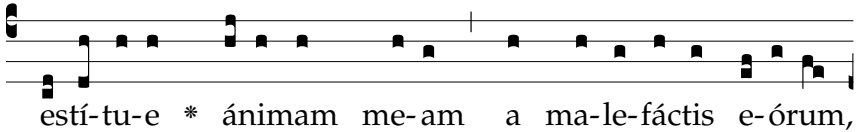
Expúgna, Dómi-ne, impugnántes me.

2. Ant.

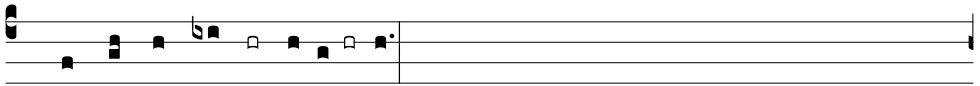
IV g

R

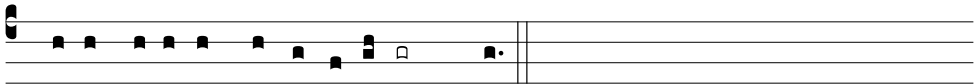

Dómine.

Psalmus 34 - II

1. Surgéntes **testes** iní-qui, *

quæ ignorábam **interrogábant** me.

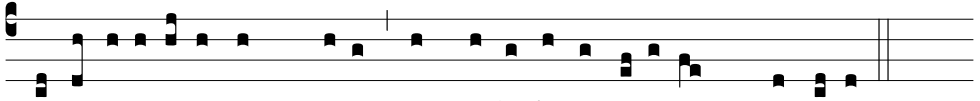
2. Retribuébant mihi **mala** pro **bonis**: * sterilitátem *ánimæ* **meæ**.

3. Ego autem cum mihi molésti **essent**, * induébar *cilício*.

4. Humiliábam in jejúnio **ánimam** **meam**: *
et orátio mea in sinu meo **convertétur**.

5. Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic **complacébam**: *
quasi lugens et contristátus, sic **humiliábar**.

-
6. Et advérsus me lætáti sunt, et **convenérunt**: *
congregáta sunt super me flagélla, et **ignorávi**.
7. Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt
me subsannatióne: * frenduérunt super me *déntibus suis*.
8. Dómine, **quando respícies**? *
restítue ánimam meam a malignitáte eórum,
a leónibus *únicam meam*.
9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula *sæculórum*. **Amen**.

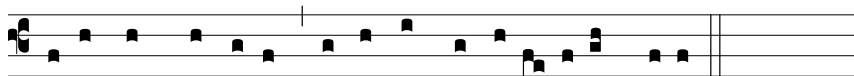

Restí-tu-e ánimam me-am a ma-le-fáctis e-órum, Dómine.

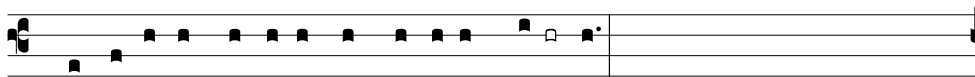
3. Ant.

II D
E

xsúrge, Dómine, * et inténde judí-ci-o me-o.

Psalmus 34 - III

1. Confi-tébor ti-bi in ecclé-si-a **ma-gna**, *

in pópu-lo gravi **laudábo** te.

2. Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi **iníque**: *
qui odérunt me gratis et ánnuunt **óculis**.

3. Quóniam mihi quidem pacífice loque**bántur**: *
et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

4. Et dilatavérunt super me os **suum**: *
dixérunt: Euge, euge, vidérunt **óculi nostri**.

5. Vidísti, Dómine, ne **síleas**: * Dómine, ne discé**das a** me.

6. Exsúrge et inténde judício **meo**: *
Deus meus, et Dóminus meus in causam **meam**.

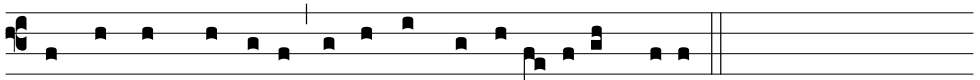
7. Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus **meus**, *
et non supergáudeant **mihi**.

8. Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ **nostræ**: *
nec dicant: Devorávimus **eum**.

9. Erubéscant et revereántur **simul**, * qui gratulántur malis **meis**.

10. Induántur confusióne et reveréntia *
qui magna loquúntur **super** me.

11. Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam **meam**: *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus
qui volunt pacem servi ejus.
12. Et lingua mea meditábitur justítiam **tuam**, * tota die laudem **tuam**.
13. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
14. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

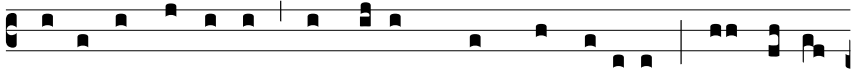
Exsúrge, Dómine, et inténde judí-ci-o me-o.

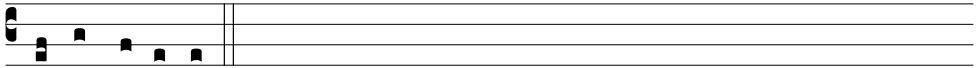
4. Ant.

VII c

N

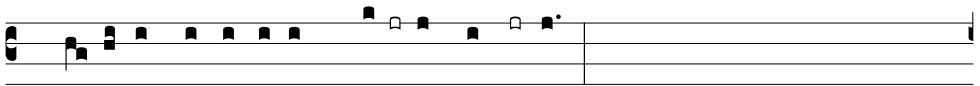

o-li æmu-lá-ri * in e-o, qui prosperátur, et fa-cit

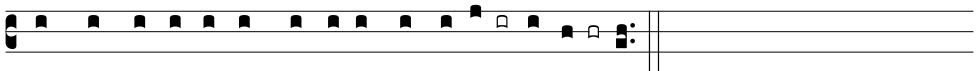

in-iqui-tá-tem.

Psalmus 36 - I

1. No-li æmu-lá-ri in **ma-** lignántibus: *

neque ze-láve-ris fa-ci-éntes ini-qui-tá- tem.

2. Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: *
et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

-
3. Spera in Dómino, et fac **bonitátem**: *
et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.
 4. Delectáre in **Dómino**: * et dabit tibi petitiónes **cordis tui**.
 5. Revéla Dómino viam tuam, et **spera** in eo: * et ipse **fáci**et.
 6. Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: † et judícium tuum **tamquam merídiem**: * súbditus esto Dómino, et **ora** eum.
 7. Noli æmulári in eo, qui prosperátur in **via sua**: *
in hómine faciénte **injustítias**.
 8. Désine ab ira, et derelínque **furórem**: *
noli æmulári ut **malignéris**.
 9. Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: *
sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt **terram**.
 10. Et adhuc pusíllum, et non **erit peccátor**: *
et quæres locum ejus et **non invénies**.
 11. Mansuéti autem hereditábunt **terram**: *
et delectabúntur in multítúdine **pacis**.
 12. Observábit peccátor **justum**: *
et stridébit super eum **déntibus suis**.
 13. Dóminus autem irridébit eum: *
quóniam próspicit quod véniet **dies ejus**.
 14. Gládium evaginavérunt **peccatóres**: * intendérunt **arcum suum**,
 15. Ut dejícient páuperem et ínopem: * ut trucídent **rectos corde**.
 16. Gládus eórum intret in **corda ipsórum**: *
et arcus eórum **confringátur**.
 17. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

18. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

No-li æmu-lá-ri in e-o, qui prosperátur, et fa-cit in-iqui-tá-tem.

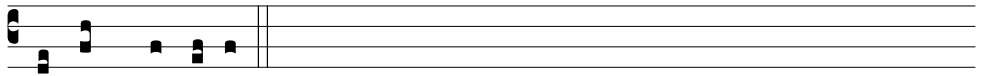
5. Ant.

IV A

B

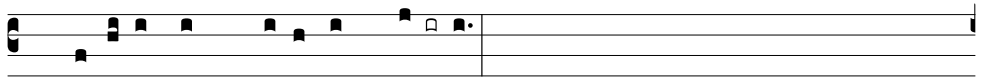

ráchi- a pecca-tórum * conte-réntur: confírmát autem

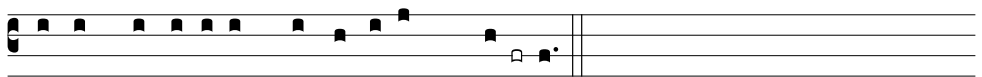

justos Dóminus.

Psalmus 36 - II

1. Mé-li-us est módi-cum **ju**-sto, *

super di-ví-ti-as pecca-tórum **mul**-tas.

2. Quóniam bráchia peccatórum *conteréntur*: *
confírmát autem *justos* **Dó**minus.

3. Novit Dóminus dies immaculatórum: *
et heréditas eórum in *ætérnum* erit.

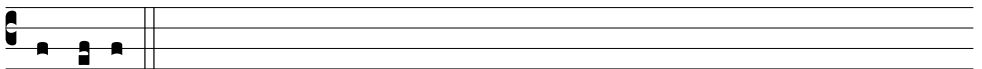
4. Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis
satur**áb**untur: * quia peccatóres *períb*unt.

5. Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et *exaltáti*: *
deficiéntes, quemádmódum *fumus* deficiént.

6. Mutuábitur peccátor, *et non solvet*: *
justus autem miserétur *et tríbu*et.
7. Quia benedicéntes ei hereditábunt **terram**: *
maledicéntes autem ei *disperíbunt*.
8. Apud Dóminum gressus hóminis *dirigéntur*: * *et viam ejus* **volet**.
9. Cum cecíderit non *collidétur*: *
quia Dóminus *suppónit manum* **suam**.
10. Júnior fui, *étenim senui*: *
et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus *quærens* **panem**.
11. Tota die miserétur *et cómmodat*: *
et semen illíus in *benedictióne* **erit**.
12. Declína a malo, *et fac bonum*: * *et inhábita in sáeculum* **sáeculi**.
13. Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet *sanctos suos*: *
in *ætérnum conservabúntur*.
14. Injústi *puniéntur*: * *et semen impiórum* **períbit**.
15. Justi autem hereditábunt **terram**: *
et inhabitábunt in sáeculum *sáeculi super eam*.
16. Glória Patri, *et Fílio*, * *et Spirítui* **Sancto**.
17. Sicut erat in princípío, *et nunc, et semper*, *
et in sáecula *sæculórum*. **Amen**.

Bráchi- a pecca- tórum conte- réntur: confir- mat autem justos

Dóminus.

6. Ant.

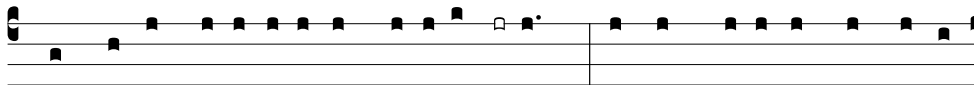
VIII G

C

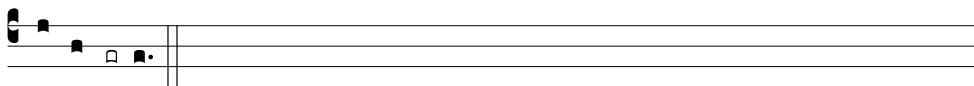

ustódi innocéti-am, * et vi-de æqui-tá-tem.

Psalmus 36 - III

1. Os justi medi-tábi-tur sapi-énti-am, * et lingua e-jus loqué-tur

judí-ci-um.

2. Lex Dei ejus in corde ipsíus, *
et non supplantabúntur gressus ejus.
3. Consíderat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.
4. Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: *
nec damnábit eum, cum judicábitur illi.
5. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: † et exaltábit te ut
hereditáte cápias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.
6. Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.
7. Et transívi, et ecce non erat: *
et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.
8. Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: *
quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.
9. Injústi autem disperíbunt simul: * reliquiæ impiórum interíbunt.
10. Salus autem justórum a Dómino: *
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
11. Et adjuvábít eos Dóminus et liberábit eos: *
et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

12. Glória Patri, et **F**ílio, * et **S**pirítui **S**ancto.

13. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in **s**æcula **s**æculórum. **A**men.

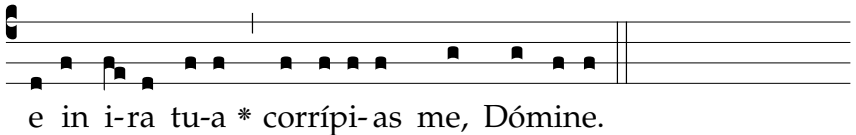
Custódi innocénti-am, et vi-de æqui-tá-tem.

7. **Ant.**

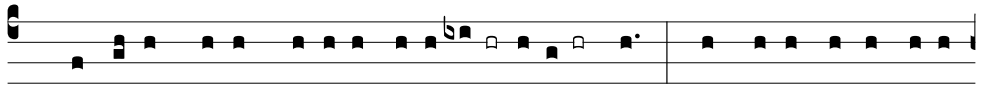
VI F

N

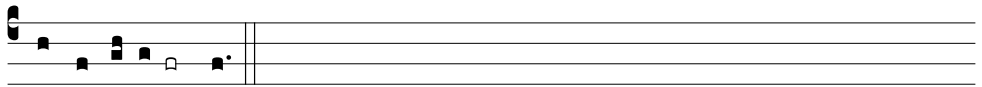

e in i-ra tu-a * corrí-pi-as me, Dómine.

Psalmus 37 - I

1. Dómine, ne in furóre tu-o **ár**-gu-as me, * neque in i-ra tu-a

corrí-pi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mi**hi: *
et confirmásti super me *manum* **tuam**.

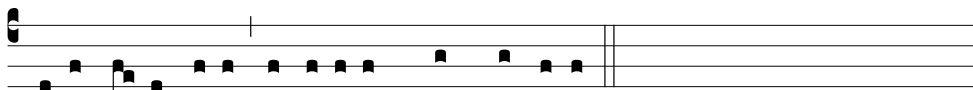
3. Non est sánitas in carne mea a fácie **iræ tuæ**: *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt **caput meum**: *
et sicut onus grave gravátæ *sunt* **super** me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, *
a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum **usque in finem**: *
tota die contristátus ingrediébar.

-
7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in *carne mea*.
8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: *
rugiébam a gémitu *cordis mei*.
9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: *
et gémitus meus a te non *est absconditus*.
10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me **virtus mea**: *
et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est mecum*.
11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
12. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, *
et in sǽcula sǽculórum. **Amen**.

Ne in i-ra tu-a corrípi-as me, Dómine.

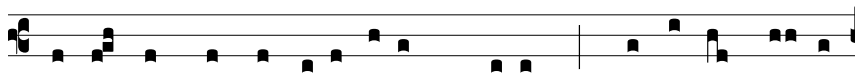
Nekarhaj ma,
Pane, v svojom rozhorčení a netrestaj ma v svojom hneve, ★ lebo tvoje špy utkveli vo mne,
dopadla na mňa tvoja ruka. ★ Pre tvoje rozhorčenie niet na mojom tele zdravého miesta,
pre môj hriech nemajú pokoj moje kosti. ★ Hriechy mi prerástli nad hlavu a ťažia ma príliš,
st'a veľké bremeno. ★ Rany mi zapáchajú a hnisajú pre moju nerozumnosť. ★ Zohnutý
som a veľmi skl'účený, smutne sa vlečiem celý deň. ★ Bedrá mi spaľuje horiúčka a moje telo
je nezdravé. ★ Nevládny som a celý dobitý, v kvílení srdca nariekam. ★ Pane, ty poznáš
každú moju túžbu; ani moje vzdychy nie sú skryté pred tebou. ★ Srdce mi búcha, sila ma
opúšťa i svetlo v očiach mi hasne.

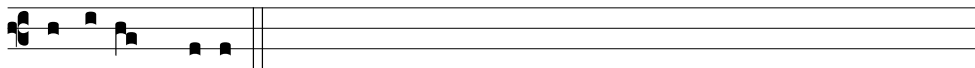
8. Ant.

II D

I

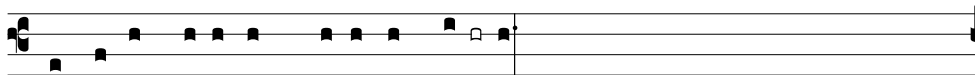

n-ténde * in adjutó-ri-um me-um, Dómi-ne, vir-tus

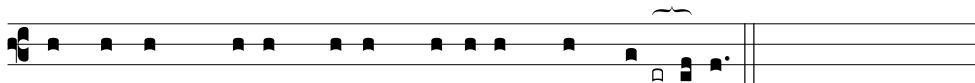

sa-lú-tis me-æ.

Psalmus 37 - II

1. Amí-ci me-i, et próximi **me-** i *

advérsum me appropinquavérunt, et *ste-* **térunt**.

2. Et qui juxta me erant, de longe **stetérunt**: *

et vim faciébant qui quærébant ánimam **meam**.

3. Et qui inquirebánt mala mihi, locúti sunt vanitátes: *

et dolos tota die meditab**ántur**.

4. Ego autem tamquam surdus non audiébam: *

et sicut mutus non apériens os **suum**.

5. Et factus sum sicut homo non **áudiens**: *

et non habens in ore suo redargutiónes.

6. Quóniam in te, Dómine, sperávi: *

tu exáudies me, Dómine, Deus **meus**.

7. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei**: *

et dum commovéntur pedes mei, super me magna *locúti* sunt.

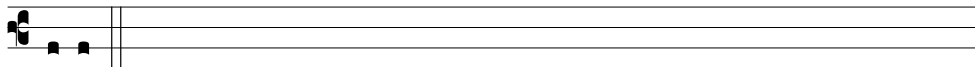
8. Quóniam ego in flagélla parátus sum: *

et dolor meus in conspéctu meo **semper**.

9. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: *
et cogitábo pro peccáto meo.
10. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super** me: *
et multiplicáti sunt qui odérunt me **iníque**.
11. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi**: *
quóniam sequébar **bonitátem**.
12. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus**: * ne discésseris **a** me.
13. Inténde in adjutórium **meum**, * Dómine, Deus, salútis **meæ**.
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
15. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Inténde in adjutó-ri-um me-um, Dómi-ne, vir-tus sa-lú-tis

me-æ.

Priatelía moji a moji známi odvracajú sa odo mňa pre moju biedu, * aj moji príbuzní sa ma stránia. Tí, čo mi čiňajú na život, nastavujú mi osídla * a tí, čo mi stroja záhubu, rozchyrujú o mne výmysly a deň čo deň vymýšľajú úklady. * Ale ja som sť a hluchý, čo nečuje, ako nemý, čo neotvára ústa. * Podobám sa človekovi, čo nepočuje a čo nevie obvinenie vyvrátiť. * Pane pretože v teba dúfam, ty ma vyslyšíš, Pane, Bože môj. * A tak hovorím: „Nech sa už neradujú nado mnou; a keď sa potknem, nech sa nevystatujú nado mňa.“ * Ja, pravda, už takmer padám a na svoju bolesť myslím ustavične. * Preto vyznávam svoju vinu a pre svoj hriech sa trápim. * Moji nepriatelia sú živí a stále mocnejší, ba ešte pribudlo tých, čo ma nenávidia neprávom. * Za dobro sa mi odplácajú zlom a tupia ma za to, že som konal dobre. * Neopúšťaj ma, Pane; Bože môj, nevzdáť sa odo mňa. * Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pane, moja spása.

9. Ant.

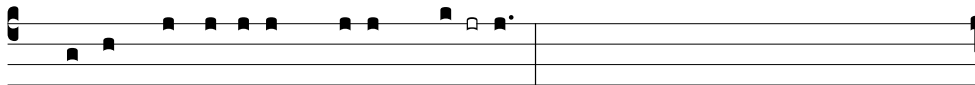
VIII c

A

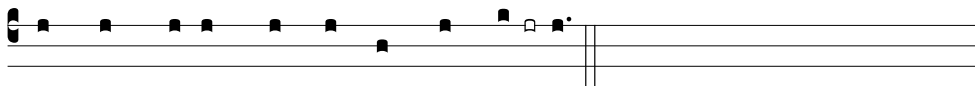

-móve, Dómine, * a me plagas tu-as.

Psalmus 38

1. Di-xi: Custódi-am vi-as **me-** as: *

ut non de-línquam in *lingua* **me-** a.

2. Pósuí ori meo custódiam, *
cum consísteret peccátor *advérsum* me.

3. Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a **bonis**: *
et dolor meus *renovátus* est.

4. Concáluit cor meum **intra** me: *
et in meditatióne mea *exardéscet ignis*.

5. Locútus sum in lingua **mea**: *
Notum fac mihi, Dómine, *finem meum*.

6. Et númerum diérum meórum **quis** est: * ut sciam quid *desit mihi*.

7. Ecce mensurábiles posuísti dies **meos**: *
et substántia mea tamquam *níhilum ante* te.

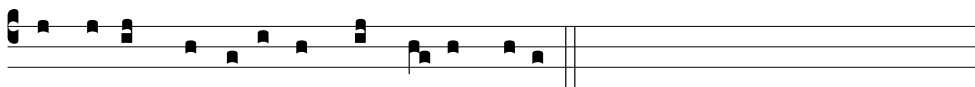
8. Verúmtamen univérsa **vánitas**, * omnis *homo vivens*.

9. Verúmtamen in imágine pertránsit **homo**: *
sed et frustra *conturbátur*.

10. Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit **ea**.

11. Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne **Dóminus**? *
Et substántia mea *apud te* est.

-
12. Ab ómnibus iniquitatibus meis éru^e me: *
oppróbrⁱum insipiénti *ded*ísti me.
13. Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: *
ám^ove a me *plagas tuas*.
14. A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpati^onibus: *
propter iniquitátem corripuísti **hó**minem.
15. Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: *
verúmtamen vane conturbátur *omnis* **homo**.
16. Exáudi orati^onem meam, Dómine, et deprecati^onem **meam**: *
áuribus pércepe *lágrimas meas*.
17. Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, *
sicut omnes *patres mei*.
18. Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, *
et ámplius *non* ero.
19. Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui **Sancto**.
20. Sicut erat in princípⁱo, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Amóve, Dómine, a me plagas tu-as.

*Povedal som: „Budem dávať pozor na svoje správanie, aby som nezhrášil jazykom. * K svojim ústam postavím stráž, dokiaľ je hriešnik pred o mnou.“ * Ako nemý som zatíchol a zamlkol, šťastia zbavený, bolesť sa mi však znova ozvala. * Srdce sa mi rozpálilo v hrudi a pri rozjímaní vzplanul vo mne oheň. * A môj jazyk preriekol: „Daj mi poznať, Pane, môj koniec * i aký je ešte počet mojich dní; nech si uvedomím, aký je krátky môj život.“ * Hľa, na pár piadť si mi dní nameral a dĺžka môjho žitia je ako nič pred tebou. * Veru, len zdaním je bytie človeka, každý sa mihne ako vidina. * Naozaj len nadarmo sa pachtí a lopotí, poklady zháňa, hoc nevie, kto ich zoberie. * A teraz, Pane, ešte čo mám čakať? Ty si moja nádej. * Zo všetkých mojich nepravostí ma vyslobod' a nevystav ma hlupákovi na posmech. * Onemel som, neotvorím ústa, lebo si to ty urobil. Odním odo mňa svoje tresty, * bo hyniem pod úderom tvojej ruky. Trestami*

za hriechy naprávaš človeka. ✱ Ako moľ ničíš, čo má najcennejšie; veru, každý človek je len márna vidina. ✱ Pane, vyslyš moju modlitbu, nakloň sluch k môjmu volaniu. ✱ Nebuď mlčanlivý k mojim slzavým nárekom; veď u teba som iba hosť, len pútnik, ako všetci moji otcovia. ✱ Odvráť odo mňa svoj prísny pohľad, aby som pookrial, skôr, než odídem a než ma viac nebude.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Deus Pater omnipotens sit nobis propítius et clemens. *℟*. Amen.

Lectio 1 (Jer 11:15-20)

De Jeremía Propheta Quid est quod diléctus meus in domo mea fecit scelera multa? Numquid carnes sanctæ auferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercituum, qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sabaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. *℟*. Deo grátias.

____ Čítanie z knihy proroka Jeremiáša: Čo chce môj miláčik v mojom dome? Strojí úklady. Či sľuby a posvätné mäso odstráni tvoje nešťastie, že zasa zaplesáš?“ Rozzelenená olíva, zdošená krásnym ovocím, to meno ti dal Pán; za zvuku veľkej vravoy podpálil pod ňou oheň i znehodnotili sa jej vetvy. Pán zástupov, ktorý ťa zasadil, ustanovil proti tebe nešťastie pre zločinnosť domu Izraelovho a domu Júdovho, ktorú páchali, aby urážali mňa a okiadzali Bála. Pán ma poučil a pochopil som; vtedy si mi ukázal ich výčiny. Ja som bol ako krotký baránok, vedený na zabitie; ani som nevedel, že stroja proti mne úklady: „Zmárnime strom v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa viac ani nespomenie jeho meno!“ Ale, Pane zástupov, ty súdiš spravodlivo, ty skúmaš myseľ a srdce, uvidím na nich tvoju pomstu, veď tebe som postúpil svoj spor.

Resp. 1

VII

C

ontumé-li- as et ter-ró- res passus sum ab

e- is, qui e- rant pa-cí-fi-ci me- i, et custo- di-

én- tes la- tus me- um, di- cén- tes: De- ci- pi- á- mus e- um,

et prae- va- le- á- mus il- li: Sed tu, Do- mi- ne, me- cum

es tam- quam bel- la- tor for- tis.

* Ca- dant in op- probri- um sem- pi- tér- num, ut ví- de- am

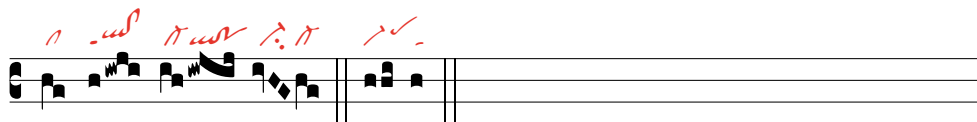
vín- dí- ctam in e- is, qui a ti- bi re- ve- lá-

vi cau- sam me- am.

V. Jú- di-ca, Dómine, causam á-nimae me- ae, de-fénsor

vi-tae me- ae. Ca-dant

_____ Poníženie a strach mi spôsobili tí, s ktorými som pokojne spolunažíval a ktorí ma mali chrániť; povedali si: pod' me za ním a premôžme ho. Ale ty, Pane, si so mnou ako mocný bojovník. ✱ Bodaj by upadli do večnej potupy, aby som videl zadosť učinenie, ved' tebe som postúpil svoj spor. ✱ Súď, Bože, môj spor, ved' ty si ochrancom môjho života.

V. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. R. Amen.

Lectio 2 (Jer 12:1-4)

De Jeremía Propheta Justus quidem tu es, Dómine, si díspútem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt et faciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a renibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctifica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consumptum est animal et vólucres, quóniam dixerunt: Non vidébit novíssima nostra.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

_____ Pravdu máš ty, Pane, keď sa súdím s tebou, jednako chcem s tebou hovoriť o práve: Prečo sa darí ceste zločincov, v pokoji si žijú všetci odbojníci? Zasadil si ich a zakorenili sa, rástli a priniesli ovocie; si blízky ich ústam, ale ďaleký ich srdcu. Ty ma však, Pane, poznáš, vidíš ma, skúmaš, aké mám voči tebe srdce. Veď ich ako ovce na jatku a zasväť ich pre deň zabíjania! Dokedy bude smútiť zem a vädnúť zeleň všetkých polí pre zlobu jej obyvateľ'ov? Hynú zvieratá i vtáctvo, lebo vravia: „Nevidí našu budúcnosť.“ _____

Resp. 2

VIII

D

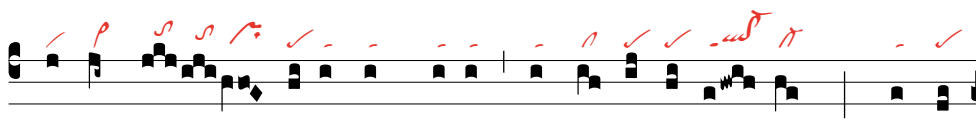
e-us Is-ra-ël, prop-ter te sustínu-

i impro-pé-ri-um, opéru-it reve-rénti-a fá-ci-em

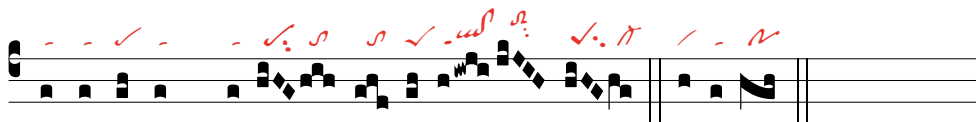
me-am, extráne-us fa-ctus sum frátribus me-is,

et hospes fí-li-is matris me-æ:

*Quóni-am ze-lus domus tu-æ comé-dit me.

℣. Inténde ánimæ me-æ, et lí-be-ra e- am, propter

in-imí-cos me-os é- ripe me. Quóni- am

_____ Bože Izraela, pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár; Svojim bratom som sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom. * Príd' ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. _____

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. *℟.* Amen.

Lectio 3 (Jer 12:7-11)

Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam: dedi diléctam áni-mam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Ve-níte, congregámini, omnes béstiae terræ, properate ad devorándum. Pastores multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitú-dinis. Posuérunt eam in díssipatiónem, luxitque super me: desolati-óne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

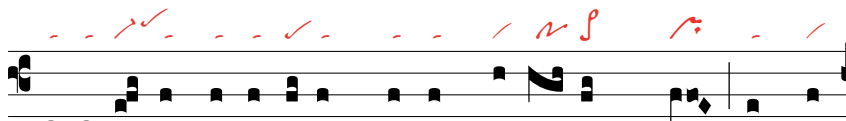
℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. *℟.* Deo grátias.

_____ „Opustil som svoj dom, odvrhol svoje dedičstvo, vydal som miláčika, svoj ľud, do rúk jeho nepriateľov. Moje dedičstvo je ku mne ako lev v lese: pozdvihlo proti mne svoj hlas, preto ho nenávidím. Strakatý vták je pre mňa moje dedičstvo, dravce sú vôkol neho: Nože, zhromažďte všetku poľnú zver, poberte sa k pokrmu! Mnohí pastieri mi spustošili vinohrad, pošliapali mi dedičstvo, obrátili moju nivu rozkošnú na znivočenú púšť. Obrátili ju na púšť, smúti spustošená predou mnou; celá krajina je zničená, ale nik si to k srdcu neberie.“ _____

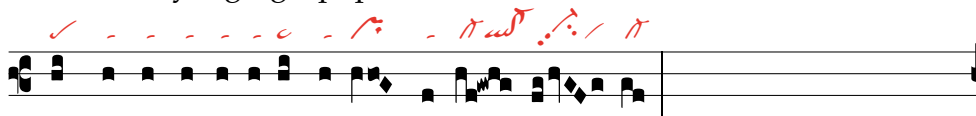
Resp. 3

II

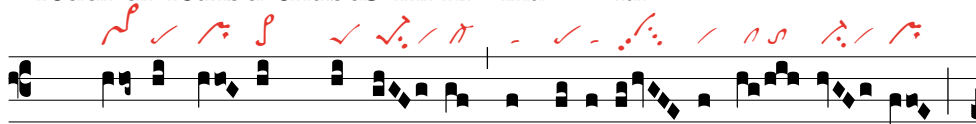
S

ynagó-ga popu-lórum circumdedé- runt me: et non

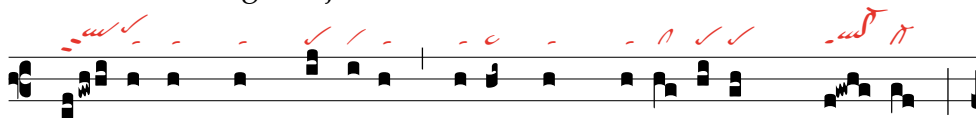
réddi-di retribu-éntibus mi-hi ma- la.

* Consumé- tur, Dómi- ne, nequí-ti-a pecca- tó- rum,

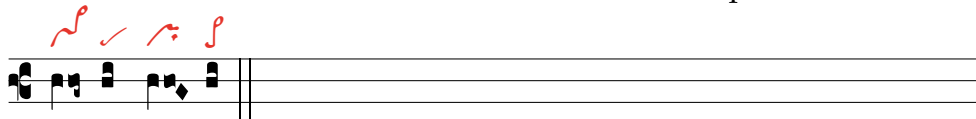
et dí- ri- ges ju- stum.

¶ Jú- di-ca me, Dómine, secúndum justí- ti- am me- am,

et secúndum innocénti- am me- am su- per me. *

Consumé- tur,

_____ Zhromaždenie národov ma obklopilo, ale ja som sa neodplatil tým, čo mi robili zle. * Znič, Pane, zlobu hriešnikov, ale ustanov spravodlivého. * Súď ma, Pane, podľa mojej spravodlivosti a podľa mojej nevinu. _____

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

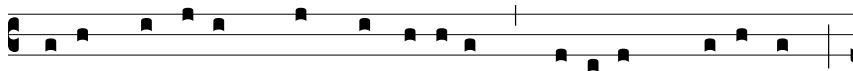
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

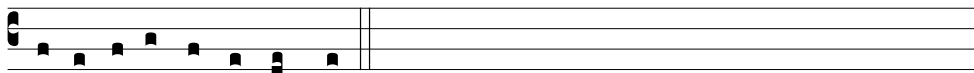
1. Ant.

VII c2

V

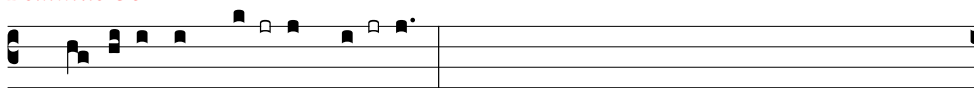

ide Dómine, * et consídera quóni-am tríbu-lor:

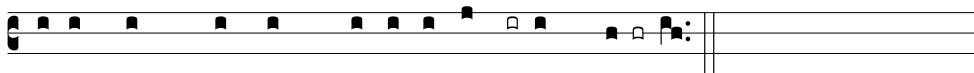

ve-ló-ci-ter exáudi me.

Psalmus 50

1. Mi-seré-re me- i De- us, *

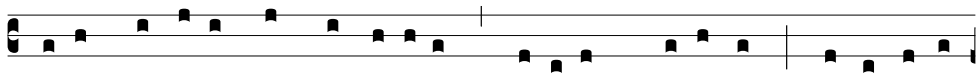

secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- am.

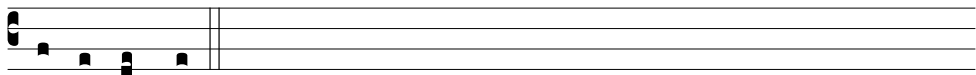
2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, *
dele iniquitátem meam.

-
3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: *
et a peccáto **meo munda** me.
 4. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscō: *
et peccátum meum contra **me** est **semper**.
 5. Tibi soli peccávi, et malum **coram te feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum **judicáris**.
 6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: *
et in peccátis concépit me **mater mea**.
 7. Ecce enim veritátem **dilexísti**: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
 8. Aspérges me hyssópo, **et mundábor**: *
lavábis me, et super nivem **dealbábor**.
 9. Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**: *
et exsultábunt ossa **humiliáta**.
 10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes **meas dele**.
 11. Cor mundum crea **in me, Deus**: *
et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.
 12. Ne projícias me a **fácie tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne **áuferas a me**.
 13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spíritu principáli **confirma** me.
 14. Docébo iníquos **vias tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.
 15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea **justítiam tuam**.
 16. Dómine, lábia **mea apéries**: *
et os meum annuntiábit **laudem tuam**.

17. Quóniam si voluíssem sacrificium, dedíssem útique: *
holocáustis non **delectáberis**.
18. Sacrificium Deo spíritus **contribulátus**: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, **non despícies**.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**: *
ut ædificéntur **muri Jerúsalem**.
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et **holocáusta**: *
tunc impónent super altáre **tuum vítulos**.
21. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
22. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Vide Dómine, et consídera quóni-am tríbu-lor: ve-ló-ci-ter

exáudi me.

Zmiluj sa,

Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej neprávosti a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v твоjich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný vo svojom súde. * Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mat'. Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. * Neodvrhuj ma pred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o твоjich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škurny krvipreliačia a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať твоju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou Bohu milou je duch skrušený; Bože, ty nepohrdaš srdcom skrušeným a poníženým. * Bud'

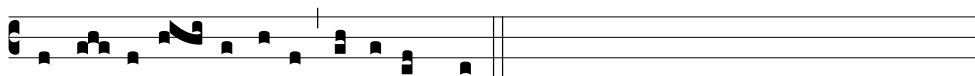
dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá. _____

2. Ant.

VII d

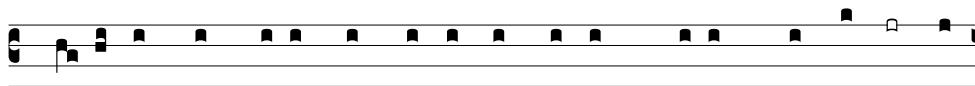
D

iscér-ne * causam me-am, Dómine: ab hó-mi-ne

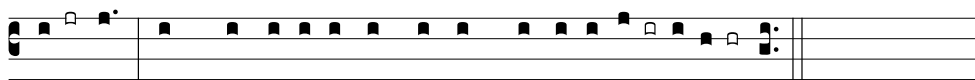

i-níquo et do-lóso é-ripe me.

Psalmus 42

1. Júdi-ca me, De-us, et discérne causam me-am de gente non

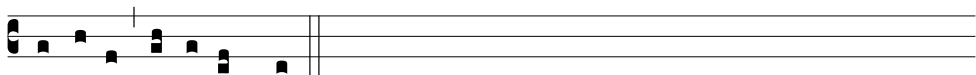
sancta, * ab hómine i-níquo, et do-lóso é- ru-e me.

2. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? *
et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?
3. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et
adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.
4. Et introíbo ad altáre Dei: *
ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
5. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: *
quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
6. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: *
salutáre vultus mei, et Deus meus.
7. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

8. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Discér-ne causam me-am, Dómine: ab hó-mi-ne i-níquo et

do-lóso é-ripe me.

Súd' ma, Bože, a rozhodni môj spor
s neverným ľuďom; zachráň ma pred zločincom a úskočným človekom. * Ved' ty, Bože, si
moje útočisko. Prečo si ma odohnal a prečo mám chodiť smutný, keď ma sužuje nepriateľ?
* Zošli svoje svetlo a svoju pravdu; ony nech ma sprevádzajú a privedú na tvoj svätý vrch
a do tvojich stánkov. * I pristúpim k Božiemu oltáru, k Bohu, ktorý ma naplňa radosťou
i plesaním, * a citarou ťa, Bože, môj Bože, zvelebím. Prečo si smutná, duša moja? A prečo
sa chveješ? * Dúfaj v Pána, lebo ho ešte budem velebiť, spásu mojej tváre a môjho Boha. –

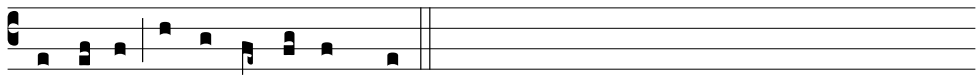
3. Ant.

VIII G

D

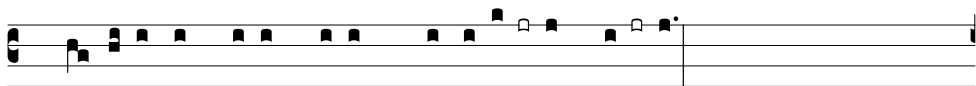

um tribu-lá-rer, * clamávi ad Dóminum de ventre

ínfe-ri, et exaudí-vit me.

Psalmus 56

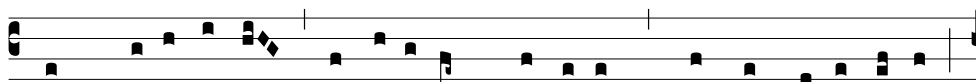

1. Mi-seré-re me-i, De-us, mi-seré- re me- i: *

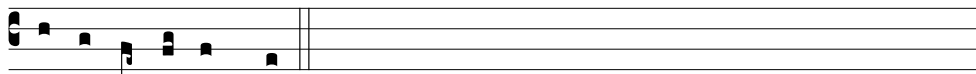

quóni-am in te confídít ánima me- a.

-
2. Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.
 3. Clamábo ad **Deum** altíssimum: * Deum, qui benefécit **mihi**.
 4. Misit de cælo, et liberávit me: *
dedit in oppróbrium **conculcántes** me.
 5. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit
ánimam meam de médio catulórum leónum: *
dormívi **conturbátus**.
 6. Fílii hóminum dentes eórum arma **et** sagíttæ: *
et lingua eórum gládius acútus.
 7. Exaltáre super **cælos**, **Deus**: * et in omnem terram **glória tua**.
 8. Láqueum paravérunt **pédibus meis**: *
et incurvavérunt **ánimam meam**.
 9. Fodérunt ante fáciem **meam fóveam**: * et incidérunt in **eam**.
 10. Parátum cor meum, Deus, parátum cor **meum**: *
cantábo, et **psalmum dicam**.
 11. Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: *
exsúrgam dilúculo.
 12. Confitébor tibi in **pópulis**, **Dómine**: *
et psalmum dicam **tibi in Géntibus**:
 13. Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia **tua**, *
et usque ad nubes **véritas tua**.
 14. Exaltáre super **cælos**, **Deus**: * et super omnem terram **glória tua**.
 15. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
 16. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Dum tribu-lá-rer, clamávi ad Dóminum de ventre ínfe-ri,

et exaudí-vit me.

Zmiluj

*sa, Bože, nado mnou, zmiluj sa nado mnou, lebo sa k tebe utiekam; * v tieni tvojich krídel nachodím útočište, kým sa nepominú nástrahy. * Volám k Bohu, k Najvyššiemu, k Bohu, ktorý mi preukazuje dobro. * On zošle pomoc z neba a zachráni ma; zahanbí tých, čo ma týrajú. * Boh zošle svoju milosť a pravdu. Som akoby uprostred levíčat, čo požierajú ľuďi. * Ich zuby sú ako oštepý a štipy, ich jazyk st'a nabrúsený meč. * Bože, vznes sa nad nebesia a tvoja sláva nech je nad celou zemou. * Mojim nohám nastavili osídlo, až sa mi skormútila duša; * predο mnou vykopali jamu, no sami do nej padli. * Ochotné je moje srdce, Bože, ochotné je moje srdce; budem ti spievať a hrať. * Prebud' sa, duša moja, prebud' sa, harfa a citara, chcem zobudiť zornicu. * Budem t'a, Pane, velebit' medzi pohanmi a zaspievam ti žalmy medzi národmi. * Lebo až po nebesia siaha tvoje milosrdenstvo a tvoja vernosť až po oblaky. * Bože, vznes sa nad nebesia a tvoja sláva nech je nad celou zemou.*

4. Ant.

III a

D

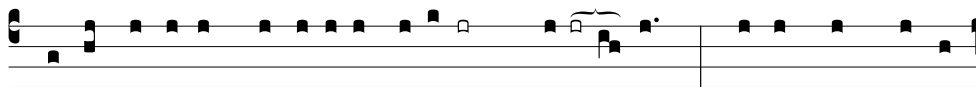

ómine, vim pá-ti-or, * respónde pro me: qui-a nésci-o

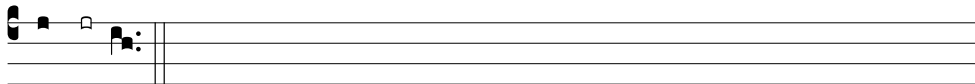

quid di-cam i-nimí-cis me-is.

Canticum Ezechiaë

1. Ego di-xi: In dimídi-o di-érum me- ó-rum * vadam ad portas

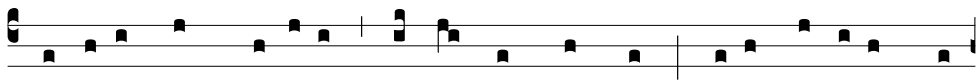
ínfe-ri.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. *
Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra *vivéntium*.
3. Non aspícam **hóminem ultra**, * et habitatórem *quíétis*.
4. Generátio mea abláta est, et convolúta est **a me**, *
quasi tabernáculum *pastórum*.
5. Præcísá est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer,
succídít me: * de mane usque ad vésperam *fínies* me.
6. Sperábam usque ad **mane**, *
quasi leo sic contrívít ómnia ossa **mea**:
7. De mane usque ad vésperam *fínies me*: † sicut pullus hirúndinis
sic clamábo, * meditábor ut *colúmba*:
8. Attenuáti sunt **óculi mei**, * suspiciéntes in *excélsum*.
9. Dómine, vim pátiór, **respónde pro** me. *
Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum *ipse fécerit*?
10. Recogitábo tibi omnes **annos meos** * in amaritúdine *ánimæ meæ*.
11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies
me, et **vivificábis** me. * Ecce, in pace amaritúdo mea *amaríssima*:
12. Tu autem eruísti ánimam meam ut **non períret**: *
projecísti post tergum tuum ómnia peccáta **mea**.
13. Quia non inférnus confitébitur *tibi*, † neque **mors laudábit** te: *
non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem **tuam**.
14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et **ego hódie**: *
pater fíliis notam fáciét veritátem **tuam**.

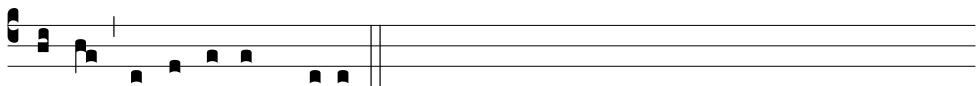
15. Domine, **salvum me** fac * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitae nostrae in domo **Dómini**.

16. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

17. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sáculórum. **Amen**.

Dómine, vim pá-ti-or, respónde pro me: qui-a nésci-o quid

di-cam i-nimí-cis me-is.

_____ I povedal som: V polovici svojho života musím odísť
k bránam podsvetia; * ukrátený som o zvyšok mojich rokov. Povedal som: Nebudem vidieť
Pána, Boha, v krajine žijúcich, * už neuzriem človeka uprostred obyvateľ'ov zeme. * Strhli
môj telesný príbytok a odniesli d'aleko odo mňa ako pastiersky stan; * ako tkáč si dopriadol
môj život, odstrihuješ ma z osnovy. Od rána k večeru si so mnou skoncoval. * Prosil som
o pomoc až do rána. Rozdrvil mi kosti ako lev; * od rána k večeru si so mnou skoncoval.
Pištím ako malá lastovička, ako holubica nariekam; * oči mi slabnú od toho, čo pozerám
k výšinám. * Ale ty si vyrval môj život z priepasti záhuby, všetky moje hriechy si za svoj
chrbát zahodil. * Lebo podsvetie t'a nebude velebiť, ani smrť t'a chváliť nebude, nebudú
očakávať tvoju vernosť tí, čo zostupujú do hrobu. * Živý, len živý t'a bude velebiť ako ja
dnes; otec bude synom hovoriť o tvojej vernosti. * Pane, zachráň ma a za sprievodu citary
budeme spievať po všetky dni svojho života v dome Pánovom. _____

5. Ant.

VIII G

D

ixérunt ímpi- i: Opprimámus vi-rum justum, quóni-am

contrá-ri-us est o-pé-ribus nostris.

Psalmus 148

Laudá-te Dóminum de **cæ-** lis: * laudá-te e-um *in excél-* sis.

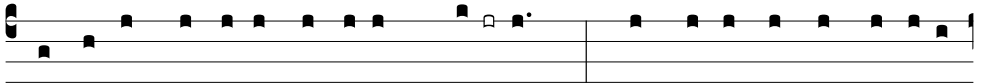
2. Laudáte eum, omnes Angeli **ejus**: *
laudáte eum, omnes virtútes **ejus**.
3. Laudáte eum, sol et **luna**: * laudáte eum, omnes stellæ *et* **lumen**.
4. Laudáte eum, cæli **cælórum**: *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* **Dómini**.
5. Quia ipse dixit, et **facta** sunt: * ipse mandávit, *et creáta* sunt.
6. Státuit ea in ætérnum, et in sáeculum **sæculi**: *
præcéptum pósuit, et non *præterí*bit.
7. Laudáte Dóminum de **terra**, * dracones, et omnes **abyssi**.
8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: *
quæ fáciunt *verbum* **ejus**:
9. Montes, et omnes **colles**: * ligna fructífera, et omnes **cedri**.
10. Béstiæ, et univérsa **pécora**: * serpéntes, et vólucres *pennátæ*:
11. Reges terræ, et omnes **pópuli**: * príncipes, et omnes júdices **terræ**.
12. Júvenes, et vírgines, † senes cum junióribus laudent nomen
Dómini: * quia exaltátum est nomen **ejus solíus**.

13. Conféssio ejus super cælum et **terram**: *
et exaltávit cornu **pópuli sui**.

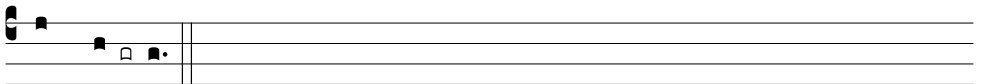
14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: *
fíliis Israëł, pópulo appropinquánti **sibi**.

_____ Chváľ'te Pána z nebies, chváľ'te ho na výsostiach.
* Chváľ'te ho, všetci jeho anjeli; chváľ'te ho, všetky nebeské mocnosti; * chváľ'te ho, slnko a mesiac; chváľ'te ho, všetky hviezdy žiarivé; * chváľ'te ho, nebies nebesia a všetky vody nad oblohou. * Nech chváľia meno Pánovo, lebo na jeho rozkaz boli stvorené. * Založil ich navždy a naveky; vydal zákon, ktorý nepominie. * Chváľ Pána, tvorstvo pozemské: obludy morské a všetky hlbiny, * oheň, kamenec, sneh a dym, víchrica, čo jeho slovo poslúcha, * vrchy a všetky pahorky, ovocné stromy a všetky cédre, * divá zver a všetok dobytok, plazy a okrídlené vtáctvo. * Králi zeme a všetky národy, kniežatá a všetci zemskí sudcovia, * mládenci a panny, starci a junáci * nech chváľia meno Pánovo, lebo iba jeho meno je vznešené. * Jeho veleba prevyšuje zem i nebesia a svojmu ľudu dáva veľkú moc. * Je chválou všetkým svojim svätým, synom Izraela, ľudu, ktorý je mu blízky. _____

Psalmus 149

Cantá-te Dómino cánticum **no-**vum: * laus e-jus in ecclé-si-a

sanctó-rum.

2. Lætétur Israëł in eo, qui fecit **eum**: *
et fílii Sion exsúltent in **rege suo**.

3. Laudent nomen ejus in **choro**: *
in týmpano, et psaltério *psallant ei*.

4. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**: *
et exaltábit mansuétos *in salútem*.

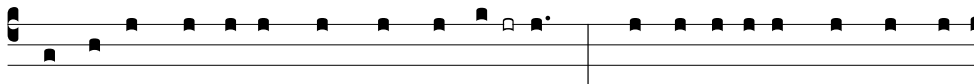
5. Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

6. Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**: *
et gládii ancípites in *mánibus eórum*.

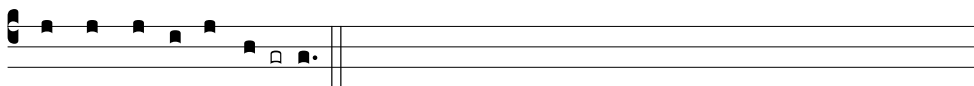
7. Ad faciéndam vindíctam in natióñibus: * increpatiónes in **pó**pulis.
8. Ad alligándos reges eórum in compédibus: *
et nóbiles eórum in mánicis **fér**reis.
9. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**jus.

_____ Spievajte Pánovi pieseň novú; jeho chvála nech znie v zhromaždení svätých.
 * Nech sa teší Izrael zo svojho Stvoriteľ'a, synovia Siona nech jasadú nad svojím kráľom.
 * Nech oslavujú jeho meno tancom, nech mu hrajú na bubne a na citare. * Lebo Pán miluje svoj ľud a tichých venčí víťazstvom. * Nech svätí jasadú v sláve, nech sa veselia na svojich lôžkach. * Oslavu Boha nech majú na perách a v rukách meč dvojsieczný, * aby sa pomstili na pohanoch a potrestali národy, * aby ich kráľom nasadili putá a ich veľmožom železné okovy * a aby ich súdili podľa písaného práva. Všetkým jeho svätým to bude na slávu. —

Psalmus 150

Laudá-te Dóminum in sanctis **e-** jus: * laudá-te e-um in firma-

ménto virtú-tis **e-** jus.

2. Laudáte eum in virtútibus **e**jus: *
laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis **e**jus.
3. Laudáte eum in sono **tubæ**: * laudáte eum in psaltério, *et* **cí**thara.
4. Laudáte eum in týmp^{ano}, *et* **choro**: *
laudáte eum in chordis, *et* **ó**rgano.
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in
cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus *laudet* **Dó**minum.
6. Glória Patri, *et* Fílio, * *et* Spíritui **S**ancto.
7. Sicut erat in princípio, *et* nunc, *et* **semper**, *
et in sácula sæculórum. **A**men.

_____ Chváľte Pána v jeho
svätyni, chváľte ho na jeho vznešenej oblohe * Chváľte ho za jeho činy mohutné chváľte
ho za jeho nesmiernu velebnosť * Chváľte ho zvukom poľnice, chváľte ho harfou a gitarou
* Chváľte ho bubnom a tancom, chváľte ho lýrou a flautou. * Chváľte ho ľubozvučnými
cimbalmi, chváľte ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána. _____

Capítulum (Ier 11:19):

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, † et eradámus eum de terra
vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

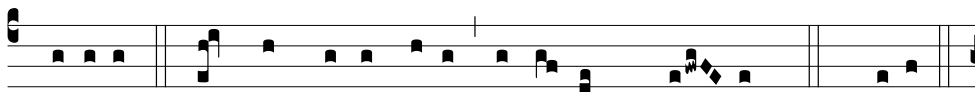
R. Deo grátias.

R. br.

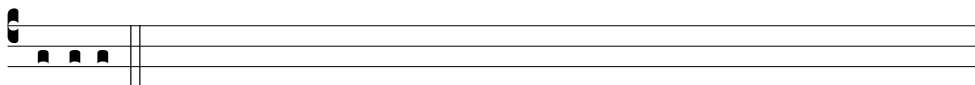
IV

E

-ru-e a fráme-a * De-us ánimam me- am.

℞. Éru-e. ∷ Et de manu canis ú-ni-cam me- am. ℞. De-us.

Éru-e.

Hymn.

I

H

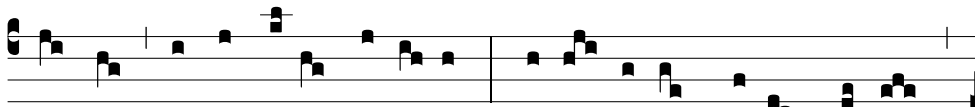
IC acé-tum, fel, a-rúndo, spu-ta, cla-vi, lánce-a:

mi-te corpus perfo-rá-tur, Sanguis, unda próflu-it terra, pontus,

astra, mundus, quo la-vántur flúmi-ne! 2. Crux fidé-lis, inter

omnes arbor una nó-bi-lis; nulla ta-lem silva pro-fert,

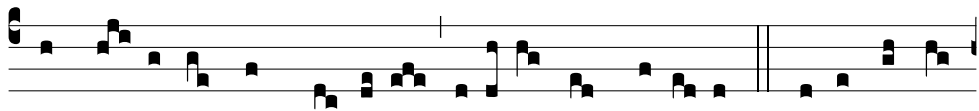
flo-re, fronde, gérmi-ne. Dulce lignum, dulci clavo, dulce

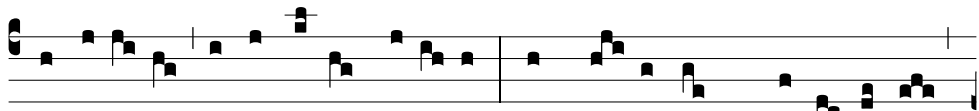
pondus sústi-nens! 3. Flecte ramos, arbor al-ta, tensa la-xa

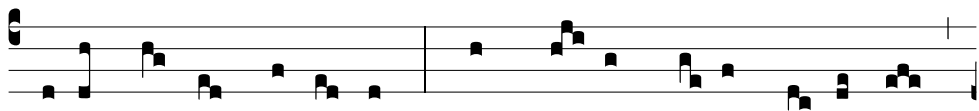
vísce-ra, et ri-gor lentéscat ille, quem de-dit na-tí-vi-tas,

ut su-pérni membra regis mi-ti tendas stí-pi-te. 4. So-la digna

tu fu-í-sti ferre sæcli pré-ti-um, atque portum praepa-rá-re

nauta mundo náufra-go, quem sa-cer cru-or pe-rúnxit,

fusus Agni córpo-re. 5. Æqua Patri Fi-li óque, incli-to

Pa-rácli-to, sempi-térna sit be-átæ Tri-ni-tá-ti gló-ri-a,

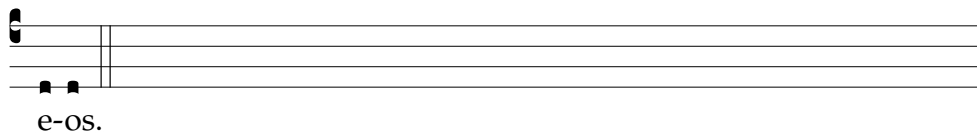
_____ Hl'a,
žlč, ocot, sliny, klíny, trst' a dýka ranivá trápia telo, z boku tečie voda a krv neživá, predsa
ten zdroj zem i nebo, súš i more omýva. * Útulný kríž, najkrajší strom, ty skvost medzi
stromami, všetkým sedom taký konár, kvet a plod je neznámy. Milé drevo s milou t'archou
milo stojíš pred nami. * Vznešený kmeň, ohni vetvy, zjemni postoj pristrohý, hoci Tvorca
dal ti tvrdosť, keď t'a staval na nohy, neotváraj rany Kráľa, našej spásnej zálohy! * Len
tebe sa ušlo slávy nosiť Darcu života, rozosvietiť vo tme maják svetú, ktorý troskotá, veď
t'a krvou napojila Baránkova milota. * Tebe, Otče, s Duchom Svätým nech je sláva navždy
skrze Krista, ktorý telom nie je nám už d'aleký a chce krížom zmeniť v radosť ľudský bôľ
a náreky. Amen.

℣. Éripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened.

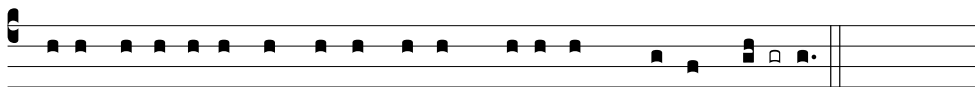
I g
A

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. *Benedíctus Dóminus, De- us Isra-ël: **

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- æ:

2. *Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.*

3. *Sicut locútus est per os sanctórum, **
qui a sáeculo sunt, prophetárum ejus:

4. *Salútem ex inimícis nostris, **
et de manu ómnium, qui odérunt nos.

5. *Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: **
et memorári testaménti sui sancti.

6. *Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, **
datúrum se nobis:

7. *Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, **
serviámus illi.

8. *In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.*

9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:

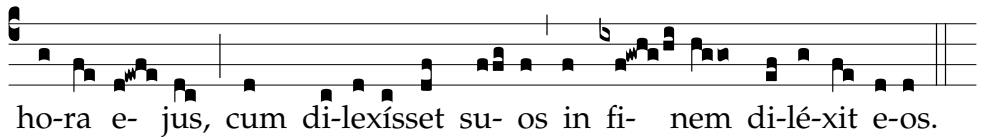
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum eórum:

11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

13. *Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.*

14. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.*

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
* a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávná
hovoral ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
Boh z hĺbk svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
* a zažiari tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, † da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere *mereámur*.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sáecula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣

B

enedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ
AD MISSAM

Introitus

IV

N OS au- tem * glo-ri-á- ri opór- tet, in cruce

Dó-mi-ni nostri Je- su Chris- ti: in quo est sa-lus, vi- ta,

et re- surre-cti- o no- stra: per quem salvá-ti, et li-be-rá- ti

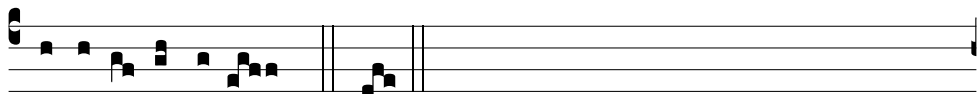
su- mus.

Ps. De- us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat nobis: * illúminet

vultum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri. A. Nos.

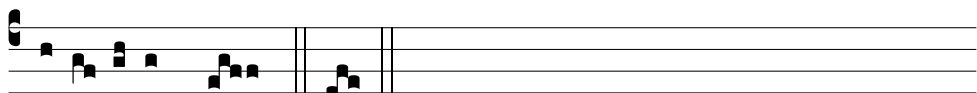
2. Ut cognoscámus in terra vi-am tu-am: * in ómnibus géntibus

sa-lu-tá-re tu-um. *A.* Nos.

3. Confi-te-ántur ti-bi pópu-li, De-us: * confi-te-ántur ti-bi

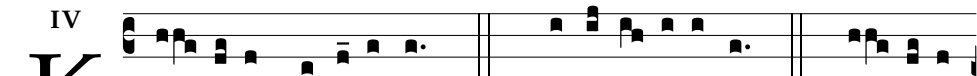

pópu-li omnes. *A.* Nos.

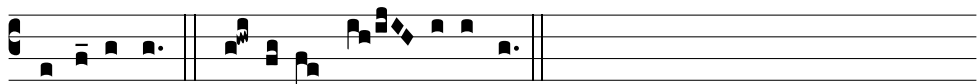
_____ *My sa môžeme chváliť krížom nášho Pána Ježiša Krista, v ktorom je naša spása, život a vzkriesenie. Skrze neho sme spasení a oslobodení. * Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás; a tvoja tvár nech žiari nad nami. * Aby sa tvoja cesta stala známou na zemi a tvoja spása medzi všetkými národmi. * Bože, nech ťa velebia národy, nech ťa velebia všetky národy.* _____

Kyrie XVIII

K ^{IV} Y- ri- e * e-lé- i-son. *ii.* Chríste e- lé- i-son. *ii.* Ký- ri- e

e-lé- i-son. Ký- ri- e * e- lé- i-son.

Lectio 1 (Is 49, 1-6)

Léctio libri Isaíae prophétae.

Audíte me, ínsulae, et atténdite, pópuli de longe; Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suae protéxit me et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscóndit me et dixit mihi: “Sérvus meus es tu, Israel, in quo gloriábor.” Et ego dixi: “In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitúdinem meam consúmpsi; verúmtamen iudícium meum cum Dómino, et merces mea cum Deo meo.” Et nunc dicit Dóminus, qui formávit me ex útero servum sibi, ut redúcerem Iácob ad eum, et Israel ei congregarétur; et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: “Párum est ut sis mihi servus ad suscitándas tribus Iácob et reliquias Israel reducéndas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terrae.”

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

_____ *Počúvajte ma, ostrovy, a pozorujte, národy d'aleké: Pán ma povolal od lona, od života mojej matky spomínal mi meno. Ústa mi urobil ako ostrý meč, v tieni svojej ruky ma skryl a urobil zo mňa šíp brúsený, do svojho tulca ma schoval. A riekol mi: „Služobníkom si mi, Izraelom, tebou sa chcem osláviť.“ Ja však som povedal: „Darmo som pracoval, márne a zbytočne strávil svoju silu.“ Predsa je moje právo u Pána a moja odmena u môjho Boha. Teraz však hovorí Pán, čo si ma od lona služobníkom urobil, aby som Jakuba priviedol späť k nemu, aby sa Izrael k nemu zhromaždil. Som oslávený v očiach Pánových a môj Boh sa mi stal silou. Povedal teda: „Primálo je, keď si mi služobníkom, aby si zbudoval Jakubove kmene a priviedol späť zachránených Izraela: ustanovím ťa za svetlo pohanom, aby si bol mojou spásou až do končín zeme!“* _____

Graduale

III

E

-go au-tem, * dum mi- hi mo- lé- sti

es-sent, indu-é- bam me ci-lí- ci-o, et

humi-li- á- bam in je-jú- ni- o ánimam

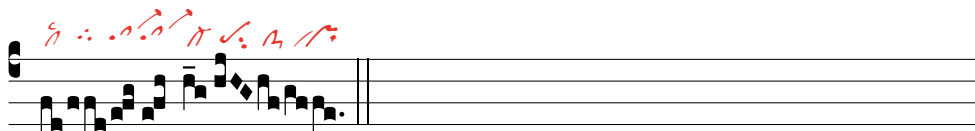
me- am: et o-rá- ti- o me- a in si-nu

me- o con-ver- té- tur, ¶. Jú-di-ca Dómine no- céntes

me,- expú- gna impugnán- tes

me: apprehénde ar-ma et scu- tum, et

exsúr- ge in ad- ju- tó- ri- um

mi- hi.

_____ *Keď oni boli chorí, ja som nosil rúcho kajúcne. Umrŕtvoval som sa pôstom a v srdci som sa stále modlil. ✱ Pane, odsúď tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc.* _____

Evangelium (Marc 14:1-72; 15, 1-46)

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Marcum.

In illo témpore: Erat Pascha, et ázyma post bíduum, et quærébant summi sacerdótes et scribæ, quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent...

_____ *Bolo dva dni pred Veľkou nocou a sviatkami Nekvasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho podvodne chytiť a zabiť. Ale hovorili: „Nie vo sviatok, aby sa ľud nevzbúrili.“ ✱ Keď bol v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel pri stole, prišla žena s alabastrovou nádobou pravého vzácneho nardového oleja. Nádobu rozbila a olej mu vyliala na hlavu. Niektorí sa hnevali a hovorili si: „Načo takto mrhať voňavý olej?! Ved’ sa mohol tento olej predat’ za viac ako tristo denárov a tie rozdať chudobným.“ A osopovali sa na ňu. Ale Ježiš povedal: „Nechajte ju! Prečo ju trápíte? Urobila mi dobrý skutok. Ved’ chudobných máte vždy medzi sebou, a keď budete chcieť, môžete im robiť dobre. Ale mňa nemáte vždy. Urobila, čo mohla. Vopred pomazala moje telo na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať evangelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“ ✱ Judáš Iskariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydať. ✱ V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, povedali mu jeho učeníci: „Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?“ Poslal dvoch zo svojich učeníkov a vravel im: „Chod’te do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Chod’te za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: »Učiteľ odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?« On vám ukáže veľkú hornú sieň, prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte.“ Učeníci odišli, a keď prišli do mesta, všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. ✱ Keď sa zvečeralo, prišiel s Dvanástimi. A keď boli pri stole a jedli, Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí, ten, čo je so mnou.“ Zosmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Azda ja?“ On im odpovedal: „Jeden z Dvanástich, čo so mnou*

namáča v mise. Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“ ✱ Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ ✱ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. Vtedy im Ježiš povedal: „Všetci odpadnete, lebo je napísané: »Udriem pastiera a ovce sa rozprchnú.« Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.“ Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli, ja nie.“ Ježiš mu odvetil: „Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy zaprieš.“ Ale on ešte horlivejšie vyhlasoval: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa.“ Podobne hovorili aj ostatní. ✱ Prišli na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: „Sadnite si tu, kým sa pomodlím.“ Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bďte!“ Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“ Keď sa vrátil, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „Šimon, spíš? Ani hodinu si nemohol bdieť? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Ešte spíte a odpočívate? Dost' už. Prišla hodina: hľa, Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, pod' me! Pozrite, môj zradca je blízko.“ ✱ A kým ešte hovoril, prišiel zrazu Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľ'kňazi, zákonníci a starší. Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on. Chyťte ho a obozretne odveďte!“ Keď prišiel, hneď pristúpil k nemu a povedal: „Rabbi.“ A pobožkal ho. Oni položili naň ruky a zajali ho. Tu jeden z okolostojacich vytasil meč, zasiahol ním veľ'kňazovho sluhu a odťal mu ucho. Ježiš im povedal: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločince, aby ste ma zajali. Deň čo deň som učil u vás v chráme, a nezajali ste ma. Ale musí sa splniť Písmo.“ Vtedy ho všetci opustili a rozutekali sa. No akýsi mladík išiel za ním, odetý plachtou na holom tele; a chytili ho. Ale on pustil plachtu a utiekol nahý. ✱ Ježiša priviedli k veľ'kňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľ'kňazi, starší a zákonníci. Peter šiel zd'aleka za ním až dnu do veľ'kňazovho dvora. Sadol si k sluhom a zohrieval sa pri ohni. Veľ'kňazi a celá veľ'rada zháňali svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli. Mnohí proti nemu krivo svedčili, a ich svedectvá sa nezhodovali. Tu niektorí vstali a krivo proti nemu svedčili: „My sme ho počuli hovoriť: »Ja zbörím tento chrám zhotovený rukou a za tri dni postavím iný, nie rukou zhotovený.«“ Ale ani tak sa ich svedectvo nezhodovalo. Tu vstal veľ'kňaz, postavil sa do stredu a opýtal sa Ježiša: „Nič neodpovieš na to, čo títo svedčia proti tebe?“ Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľ'kňaz sa ho znova pýtal: „Si ty Mesiáš, syn Požehnaného?“ Ježiš odvetil: „Áno, som. A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať s nebeskými oblakmi.“ Vtedy si veľ'kňaz roztrhol rúcho a povedal: „Načo ešte potrebujeme svedkov? Počuli ste rúhanie. Čo na to poviete?“ A oni všetci vyniesli nad ním súd, že je hoden smrti. Niektorí začali naňho pľuť, zakrývali mu tvár, bili ho päst'ami a hovorili mu: „Prorokuj!“ Aj sluhovia ho bili po tvári. ✱ Keď bol Pe-

ter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľkňazových slúžok. Len čo zbadala Petra, ako sa zohrieva, pozrela sa naňho a povedala: „Aj ty si bol s tým Nazaretčanom, Ježišom.“ Ale on zaprel: „Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš.“ Vyšiel von pred nádvorie a zaspieval kohút. Keď ho tam videla slúžka, znova začala vraviť okolostojacim: „Tento je z nich.“ Ale on opäť zapieral. O chvíľku tí, čo tam stáli, znova hovorili Petrovi: „Veru si z nich, veď si aj Galilejčan.“ On sa však začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte.“ Vtom kohút zaspieval druhý raz. Vtedy sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako dva razy kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ I rozplakal sa. ✱ Hneď zrána mali poradu veľkňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľrada. Ježiša spýtali, odvieďli a odovzdali Pilátovi. Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On mu odpovedal: „Sám to hovoríš.“ Veľkňazi naň mnoho žalovali a Pilát sa ho znova spytoval: „Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!“ Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval. ✱ Na sviatky im prepúšťal jedného väzňa, ktorého si žiadali. S povstalcami, čo sa pri vzbure dopustili vraždy, bol uväznený muž, ktorý sa volal Barabáš. Zástup vystúpil hore a žiadal si to, čo im robieval. Pilát im povedal: „Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Lebo vedel, že ho veľkňazi vydali zo závesti. Ale veľkňazi podnietili zástup, aby im radšej prepustil Barabáša. Pilát sa ich znova opýtal: „Čo mám teda podľa vás urobiť so židovským kráľom?“ Oni opäť skríkli: „Ukrižuj ho!“ Pilát im vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižuj ho!“ A Pilát, aby urobil ľudu po vôli, prepustil im Barabáša. Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. ✱ Vojaci ho odvieďli dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. Odeli ho do purpurového plášt'a, z trnia uplietli korunu a založili mu ju a začali ho pozdravovať: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ Bili ho trstinou po hlave, pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho odviedli, aby ho ukrižovali. ✱ Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľa, aby mu niesol kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty – hodili o ne lós, kto si má čo vziať. ✱ Keď ho ukrižovali, bolo deväť hodín. Jeho vínu označili nápisom: „Židovský kráľ.“ Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. ✱ A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. Zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.“ Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. ✱ Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabakthani?“, čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“ Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. ✱ Chránová opona sa roztrhla vo dvoje od vrchu až dospelu. Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ ✱ Zbďaleč sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali a po-

sluhovali mu, keď bol v Galilei. A mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema. Keď sa už zvečeralo, pretože bol Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát sa zadivil, že už zomrel. Zavola si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. Keď mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. On kúpil plátno, a keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu privaril kameň.

Offertorium

I
C

Ustódi me, * Dó-mi-ne, de

ma-nu pecca-tó-ris: et ab homí-ni-bus i-ní-quis

é-ri-pe me, Dó-mi-ne.

¶ 1. E-ri-pe me, Dó-mi-

ne, ab hó-mi-ne ma-lo: a vi-ro i-níquo lí-be-ra

Handwritten musical notation on a staff. The notation includes various symbols such as vertical lines, horizontal lines, and small black squares. There are several red markings above the staff, including a large red 'X' and some red text that appears to be 'م' and 'م'.

Ÿ. 2. Qui co- gi- ta- vé- runt supplantá-re

mi- hi.

The first system of musical notation for 'The Rose Tree' is written on a three-staff system. The top staff contains a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a simple, folk-like style with various note values including quarter, eighth, and sixteenth notes, as well as rests. The bottom two staves are empty, likely for accompaniment or a second voice part.

Ÿ. 3. Di- xi Dó- mi- no: De- us me- us

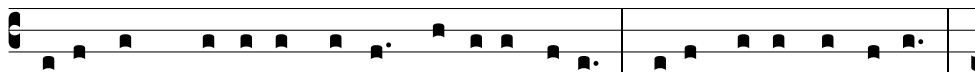
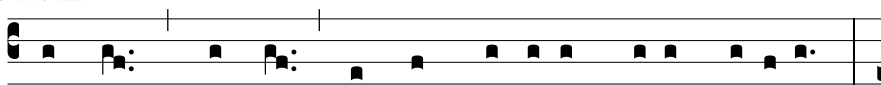
es: exáudi, Dó- mi- ne, vo- cem me- am.

- Pane, bráň ma pred rukou hriešnika a chráň ma pred násilníkom, lebo mi zamýšľajú nohy podraziť'. ✱ Oslobod' ma, Pane, od zlého človeka a pred násilníkom ma chráň. ✱ Pyšní mi nastavujú osídlo; napínajú sieť z povrazov a kladú mi pasce na cestu. ✱ Pánovi hovorím: „Ty si môj Boh; čuj, Pane, hlas mojej úpenlivej prosby.“

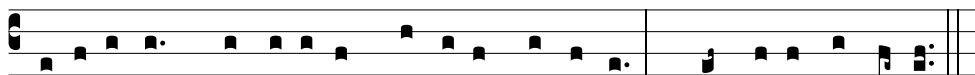

Sanctus XVIII

V
S Anctus, * Sanctus, Sanctus Dóminus De-us Sába-oth.

Pleni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu-a. Hosáнна in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómi-ni. Hosáнна in excélsis.

Agnus XVIII

V
A -gnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re

no-bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re no-

bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: dona nobis pa-cem.

Communio

V
A Dvérsum me * ex-erce-bántur, qui

se-débant in por-ta: et in me psallébant, qui bi-bébant
vinum: ego ve- ro o-ra-ti- ónem me- am ad
te, Dómi- ne: tempus be-neplá- ci-ti, De- us, in
multi-túdine mi-se-ri-cór- di-ae tu- ae.

___ Utľhajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. _____

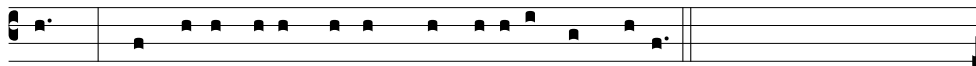
Psalmus 68

1. Salvum me fac, De- us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad ánimam me- am.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substánti-a.

3. Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbe-at me profún-

dum: * neque úrge-at super me púte-us os **su**-um.

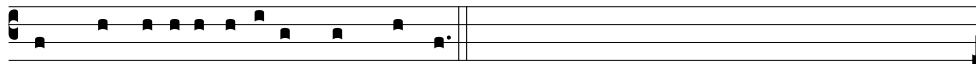
4. Obscuréntur ócu-li e-órum *ne* víde-ant: *

et dorsum e-órum **semper** incúrva.

5. Laudábo nomen De-i *cum* cántico: *

et magni-ficábo **e**-um in laude:

6. Laudent illum cæ-li *et* **terra**, * mare et ómni-a reptí-li-a in **e**-is.

Zachráň ma, Bože,
*lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod*
*nohami, * Nech ma nezatopí príval vôd, nech ma nepohlťí hlbina a priepasť nezavrie nado*
*mnou pažerák. * Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy.*
** Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. * Nech ho chvália nebesia*
i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

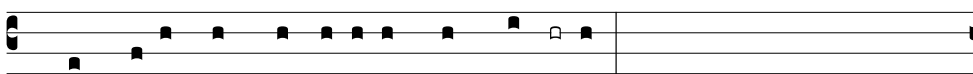
1. Ant.

VIII a

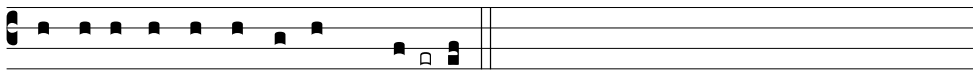
D

e profúndis * clamávi ad te, Dómine.

Psalmus 129

1. De profúndis clamávi ad te, **Dómine**: *

Dómine, exáudi *vo-cem* **me-** am:

2. Fiant aures tuæ intendéntes: * in vocem deprecationis **meæ**.

3. Si iniquitátes observáveris, **Dómine**: * Dómine, quis *sustiné*bit?

4. Quia apud te propitiátio est: *
et propter legem tuam sustínui *te*, **Dómine**.

5. Sustínuit ánima mea in verbo **ejus**: *
sperávit ánima mea *in Dómino*.
6. A custódia matutína usque ad **noctem**: * speret *Israël in Dómino*.
7. Quia apud Dóminum misericórdia: *
et copiósa apud *eum redéemptio*.
8. Et ipse rédimet **Israël**: * ex ómnibus iniquitátibus **ejus**.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sáecula sáeculórum. **Amen**.

De profúndis clamávi ad te, Dómine.

_____ Z hlbín volám k tebe, Pane; Pane, počuj môj hlas. * Nakloň svoj sluch k mojej úpenlivej prosbe. * Ak si budeš, Pane, v pamäti uchovávať nepravosť, Pane, kto obstojí? * Ale ty si milostivý a my ti chceme v bázni slúžiť. * Spolieham sa na teba, Pane, moja duša sa spolieha na tvoje slovo; * moja duša očakáva Pána väčšmi ako strážcovia dennicu. Väčšmi ako strážcovia dennicu nech očakáva Izrael Pána. * Lebo u Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie. * On sám vykúpi Izraela zo všetkých jeho nepravostí. _____

2. Ant.

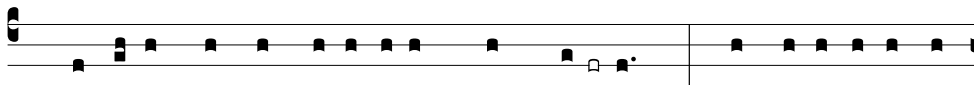
t. irreg.

S

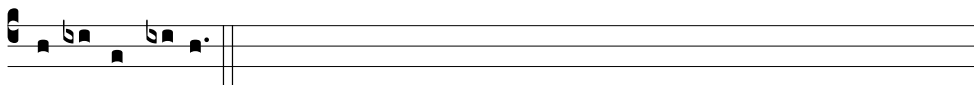

pe-ret * Isra-el in Dómino.

Psalmus 130

1. Dómine, non est exaltátum cor **me-** um: * neque e-lá-ti sunt

ó-cu-li me-i.

2. Neque ambulávi in **magnis**: * neque in mirabílibus *super me*.

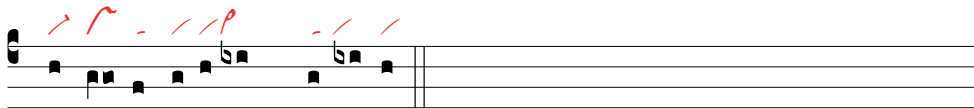
3. Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi *ánimam meam*.

4. Sicut ablactátus est super matre **sua**: * ita retribútio in *ánima mea*.

5. Speret Israë! in **Dómino**: * ex hoc nunc et usque *in sáeculum*.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

7. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in sáecula sáeculórum. Amen.

Spe-ret Isra-el in Dómino.

_____ Pane, moje srdce sa nevystatuje, moje oči nehľadia povýšene.
* Nežením sa za veľkými vecami ani za divmi pre mňa nedosiahnuteľnými. * Ale ja som
svoju dušu upokojil a utíšil. * Akonasýtené dieťa v matkinom náručí, ako nasýtené dieťa,
tak je moja duša vo mne. * Dúfaj, Izrael, v Pána odteraz až naveky. _____

3. Ant.

t. irreg.

E

t omnis * mansu-e-tú-di-nis e-jus.

Psalmus 131

1. Meménto, Dómine, **Da-** vid, * et omnis mansu-e-tú-di-nis e-jus:
2. Sicut jurávit **Dómino**, * votum vovit *Deo Jacob*:
3. Si introíero in tabernáculum domus **meæ**, *
si ascéndero in lectum *strati mei*:
4. Si dédero somnum óculis **meis**, * et pálpebris meis dormitatiónem:
5. Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum **Dómino**, *
tabernáculum *Deo Jacob*.
6. Ecce audívimus eam in **Ephrata**: * invénimus eam in *campis silvæ*.
7. Introíbimus in tabernáculum **ejus**: *
adorábimus in loco, ubi stetérunt *pedes ejus*.
8. Surge, Dómine, in réquiem **tuam**, * tu et arca sanctificatiónis *tuæ*.
9. Sacerdótes tui induántur **justítiam**: * et sancti tui *exsúltent*.
10. Propter David, servum **tuum**: * non avértas fáciem *Christi tui*.
11. Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur **eam**: *
de fructu ventris tui ponam super *sedem tuam*.
12. Si custodíerint fílii tui testaméntum **meum**: *
et testimónia mea hæc, quæ docébo *eos*.
13. Et fílii eórum usque in **sæculum**: * sedébunt super *sedem tuam*.
14. Quóniam elégit Dóminus **Sion**: * elégit eam in habitatiónem *sibi*.

15. Hæc réquies mea in sæculum **sæculi**: *
hic habitábo, quóniam *elégi eam*.
16. Víduam ejus benedícens bened**í**cam: *
páuperes ejus saturábo *pánibus*.
17. Sacerdótes ejus índuam salutá**ri**: *
et sancti ejus exsultatíone *exsultábunt*.
18. Illuc prodúcam cornu **David**: * parávi lucérnam *Christo meo*.
19. Inimícos ejus índuam confusió**ne**: *
super ipsum autem efflorébit sanctificátio *mea*.
20. Glória Patri, et Fí**l**io, * et Spirítui *Sancto*.
21. Sicut erat in princíp**io**, et nunc, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum. Amen.*

Et omnis mansu-e-tú-di-nis e-jus.

4. Ant.

I a

E

cce quam bonum * et quam jucúndum, habi-tá-re

fratres in unum.

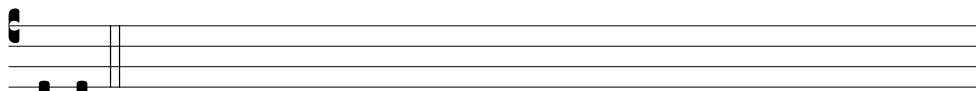
Psalmus 132

1. Ecce quam bonum, et **quam** jucúndum * habi-tá-re *fratres in*

u- num.

2. Sicut unguéntum in cápite, *
quod descéndit in barbam, *barbam* Aaron.
3. Quod descéndit in oram vestiménti ejus: *
sicut ros Hermon, qui descéndit in *montem* Sion.
4. Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, *
et vitam usque in **sæ**culum.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. Amen.

Ecce quam bonum et quam jucúndum, habi-tá-re fratres in

unum.

_____ Aké je dobré a milé, keď bratia žijú pospolu. * Je to sť'a vzácny olej na hlave, čo steká na bradu, na Áronovu bradu, * čo steká na okraj jeho rúcha. Sť'a rosa na Hermone, čo padá na vrchy sionské. * Tam Pán udeľ uje požehnanie a život naveky. _____

Capítulum (Ier 11:20):

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste, et probas renes et corda, † vídeam ultiónem tuam ex eis: * tibi enim revelavi causam meam, Dómine, Deus meus.

℞. Deo grátias.

R. br.

IV

D

E ore le-ó-nis * Líbe-ra me Dó-mine. De ore. √. Et a cór-

nibus uni-córni-um humi-li-tá-tem me- am * Líbe-ra. De ore.

Hym.

I

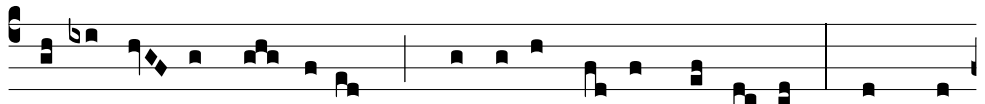
V

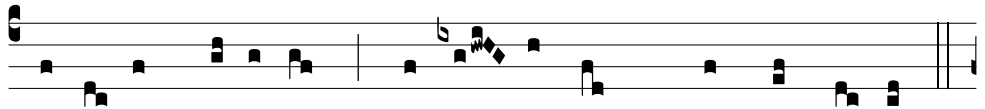
Exíl-la Re- gis pró-de-unt: fulget cru-cis mysté-ri- um,

quo carne carnis cóndi-tor suspén- sus est pa-tí-bu-lo. 2. Quo

vulne-rá- tus ín-super mucróne di-ro, lánce- æ, ut nos

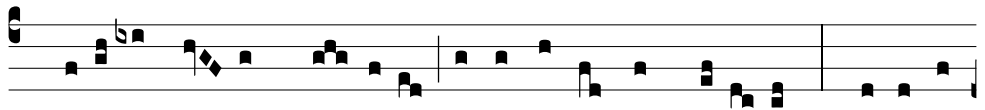
la-vá-ret crími-ne, ma-ná- vit un da et sángui-ne.

3. Arbor decó-ra et fúl-gi-da, orná-ta re-gis púrpu-ra, e-lécta

digno stí-pi-te tam san-cta membra tánge-re.

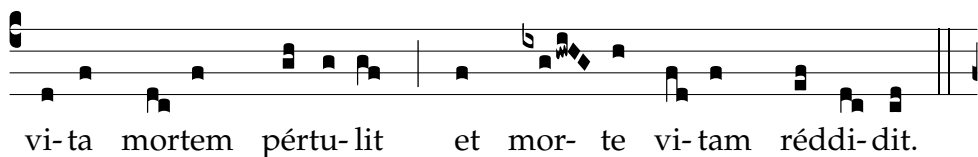
4. Be-á-ta, cu- jus brá-chi- is sæcli pe-péndit pré-ti- um: sta-té-ra-

fa-cta est córpo-ris, prædam tu-lítque tártá-ri.

5. Sal ve, a-ra, sal-ve, vi-ctima, de passi-ó-nis gló-ri-a, qua

Sequens strophā dicitur flexis genibus.

Zástavy Kráľa vejú, hľá, a kríž tajomstvom plápolá, keď telo Tvorcu človeka na kríži bolesť preniká. ✱ Hrot ostrý prešiel srdcom až, aby zachránil život náš; krv s vodou z neho prúdila, by nás od hriechov obmyla. ✱ Strom vzácny, krvou sfarbený, z teba Kráľ vládne zmučený; len tvoj kmeň má tú veľkú česť: smie také sväté údy niesť. ✱ Strom šťastný, v tvojich konároch visela spása sveta, Boh; on nášmu telu večnosť dal, podsvetiu korist' odobral. ✱ Oltár a Obeť pozdravme a umučenie oslávme: on umrel, aby človek žil; Kristus nad smrťou zvíťazil. ✱ Zdrav buď, kríž, nádej jediná! V posvätnom čase mučenia nábožným milosť rozmnožuj, zdvihni tých, čo vstať nemôžu. ✱ Ty žriedlo spásy, Trojica, nech všetko tebe korí sa; tajomstvo kríža víťazí, daj verným s tebou v sláve žiť. Amen. —

℣. Éripe me Dómine ab hómine malo.

℞. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif.

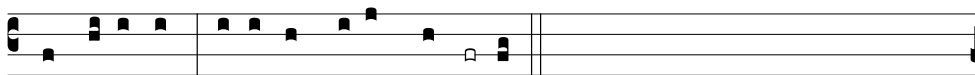
IV A*

P

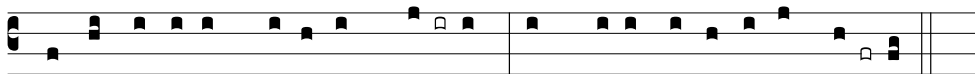
o-testá-tem hábe-o * ponéndi ánimam me-am et

í-terum suméndi e-am.

Magnificat

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

2. Et exsultávit spí-ri-tus **me-** us * in De-o sa-lu-tá-ri **me-** o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: *
ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui **potens** est: * et sanctum nomen **eius**.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus **eum**.

6. Fecit poténtiam in bráchio **suo**: *
dispérsit supérbos mente cordis **sui**.

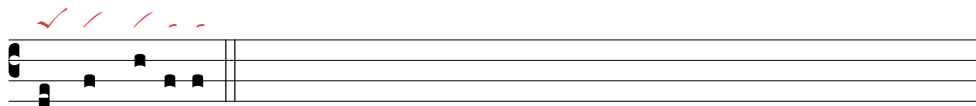
7. Depósuit poténtes de **sede**, * et exaltávit **húmiles**.

8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit **inánes**.

9. *Suscépit* Israël púerum **suum**, * *recordátus* misericórdiæ **suæ**.
10. *Sicut* locútus est ad *patres* **nostros**, *
Abraham et sémini *ejus in* **sæcula**.
11. *Glória Patri, et Fílio*, * et *Spirítui* **Sancto**.
12. *Sicut* erat in princípío, et *nunc, et* **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. **Amen**.

Po-testá-tem hábe-o ponéndi ánimam me-am et í-terum

suméndi e-am.

_____ Velebí moja duša Pána * a môj duch
jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, * lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od
tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, * lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je
mocný, a sväté je jeho meno * a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho
boja. * Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. * Mocnárov
zosadil z trónov a povýšil ponížených. * Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil
naprázdno. * Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, * ako
sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky. _____

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptiône vetustátis expúrget: † et capáces sanctae novitátis *efficiat*. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sáecula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣
B enedi-cámus Dómino. ℞ De-o grá-ti-as.

